

70. ΠΕΡΙ ΣΤΩΙΚΩΝ ENANTIΩΜΑΤΩΝ (Plan. 66)

οἰόμενος γὰρ οὐκ ἀν ἄφθαρτον διαμένειν τὸν κόσμον, εἰ κατ' ἄλλο μέρος αὐτῷ τοῦ κενοῦ συντετεύχει γενέσθαι τὴν ἴδρυσιν; δῆλός ἐστι δεδιώς μή, τῶν μερῶν τῆς οὐσίας ἐπὶ Ε τὸ μέσον φερομένων, διάλυσις καὶ φθορὰ τοῦ κόσμου γένοιτο. ταῦτα δ' οὐκ ἀν ἐφοβεῖτο, μὴ φύσει τὰ σώματα φέρεσθαι πανταχόθεν ἐπὶ τὸ μέσον ἡγουμένος οὐ τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς περιεχούσης τὴν οὐσίαν χώρας. περὶ οὗ καὶ πολλάκις εἴρηκεν ὡς ἀδυνάτου καὶ παρὰ φύσιν ὅντος· οὐ γὰρ ὑπάρχειν ἐν τῷ κενῷ διαφοράν, ἢ τὰ σώματα δευρὶ μᾶλλον ἢ δευρὶ προσάγεται· τὴν δὲ τοῦ κόσμου τούτου σύνταξιν αἰτίαν εἶναι τῆς κινήσεως ἐπὶ τὸ κέντρον καὶ τὸ μέσον αὐτοῦ τενόντων καὶ φερομένων πανταχόθεν. ἀρκεῖ δ' εἰς τοῦτο παραθέσθαι λέξιν ἐκ τοῦ δευτέρου περὶ Κινήσεως. ὑπειπὼν γὰρ ὅτι 'τέλεον μὲν ὁ κόσμος σῶμά F ἐστιν, οὐ τέλεα δὲ τὰ τοῦ κόσμου μέρη τῷ πρὸς τὸ ὅλον πως ἔχειν καὶ μὴ καθ' αὐτὰ εἶναι' καὶ περὶ τῆς κινήσεως αὐτοῦ διελθὼν ὡς ἐπὶ τὴν συμμονὴν καὶ τὴν συνοχὴν τὴν ἔαντοῦ κινεῖσθαι διὰ τῶν μερῶν πάντων πεφυκότος, οὐκ ἐπὶ τὴν διάλυσιν καὶ τὴν θρύψιν, ταῦτ' ἐπείρηκεν· 'οὕτω δὲ τοῦ ὅλου τεινομένου εἰς αὐτὸν καὶ κινουμένου καὶ τῶν μορίων ταύτην τὴν κίνησιν ἔχόντων ἐκ τῆς τοῦ σώματος 1055 φύσεως, πιθανὸν | πᾶσι τοῖς σώμασιν εἶναι τὴν πρώτην κατὰ φύσιν κίνησιν πρὸς τὸ τοῦ κόσμου μέσον, τῷ μὲν κόσμῳ οὐτωσὶ κινουμένῳ πρὸς αὐτόν, τοῖς δὲ μέρεσιν ὡς ἀν μέρεσιν οὖσιν.' εἴτα, φήσαι τις ἀν, ὡς ἀνθρωπε, τί παθὼν ἐπελάθου τῶν λόγων τούτων, ὥστε τὸν κόσμον, εἰ μὴ τὴν μέσην χώραν ἐκ τύχης κατειλήφει, διαλυτὸν καὶ φθαρτὸν ἀποφαίνειν; εἰ γὰρ αὐτός γε νεύειν ἐπὶ τὸ αὐτοῦ